

tilgodehavende Hyre, men ogsaa alle sine ombord efterladte Giendele til Rhederiet. Denne Bestemmelse vakte allerede nogen Dmtale ved Lovens Behandling ifjor, og flere Medlemmer udtalte sig derimod, og jeg antog, at der vilde blive stillet Endringsforslag om at forandre den, men det skete ikke. Forsaavidt Paragraphen gaaer ud paa, at Rønningsmanden skulde forbrødre sin tilgodehavende Hyre, er der mindre derimod at indvende; men naar den gaaer ud paa, at han skal have forbrudt sine ombord efterladte Giendele til Rhederiet, saa er en saadan Bestemmelse — forekommer det mig — i sig selv ubillig og urimelig og uoverensstemmende med Anden i den nyere Lovgivning. Det er i det Hele taget i den nyere Lovgivning hyerst sjældent Tilfældet, at Noget ikjendes en Straf, der kommer en anden privat Mand til Fordeel, at han bliver idømt en Formuesstraf, som tilfalder en anden Privat; men hvad der navnlig vistnok er ganske ukjendt, er, at der — som her — paalægges Noget som Straf at miste et ganske ubestemt, vilkaarligt Beløb til Fordeel for en Anden. Det er noget ganske Ubestemt og aldeles Tilfældigt og Vilkaarligt, hvormeget Bedkommendes ombord efterladte Giendele udgjøre — det kan være Lidt, og det kan være Meget, det er en reen Tilfældighed —; men hvad enten det er det ene eller det Andet, saa er det vistnok ubilligt og urimeligt, at han skal forbrødre det til Rhederiet. Det maa nemlig erindres, at denne Bestemmelse ikke alene eller maastee overhovedet slet ikke sigter til det Tilfælde, hvor han bliver aldeles borte og ikke ifalder den Straf, som er foreskrevet, men den sigter netop ogsaa til det Tilfælde, hvor han virkelig kommer tilbage og bliver idømt Straf efter Lovens §§ 12 og 13. At han nu i dette Tilfælde ogsaa endvidere skulde forbrødre sine Giendele til Rhederiet, er der vistnok ingen Grund til. Hvad der derimod er Trang til, er efter min Formening det, at Rhederiet faaer Afgang til at søge Fyldestgjørelse i hans ombord efterladte Giendele for det Tab, det lider ved hans Rønning; men det vil opnaaes paa en bedre Maade ved det Endringsforslag, jeg har stillet, end ved Paragraphen. Efter denne er det nemlig ikke engang klart, at han kan forbrødre

sine Giendele til Rhederiet uden ved Dom, Meningen er vistnok den, at han skal dømmes dertil; men for at han kan blive dømt dertil, maa det forudsættes, at han er kommen tilbage og kan sættes under Tiltale her. Altsaa, Rhederiet vil sandsynligviis efter Udfastet ikke engang faae Afgang til at kunne holde sig til hans Giendele, medmindre han kommer tilbage og kan underkastes Tiltale her, men efter mit Forslag skal der gives Rhederiet Afgang til at kunne holde sig ikke alene til hans Hyre, men ogsaa til hans ombordværende Giendele og stille dem til Auction. Jeg har udtryffeligt sagt, at det skulde hedde „at søge Dækning ved Forauktionering af hans ombord efterladte Giendele“, fordi der ellers siden kunde opstaae Strid om deres Verdi. Det er en Bestemmelse, som er rimelig og naturlig, at Rhederiet bør kunne søge Tabet dækket deels ved hans Hyre, som han har tilgode, deels i hans Giendele, der ere blevne ombord, uanset at han ikke kommer tilbage, og der ikke anlægges Sag imod ham. Det andet Punktum af 1ste Stykke af Paragraphen, at naar Rhederiet ikke derved bliver skadesløst for det ved Rønningen forarsagede Tab, er Rønningsmanden pligtig endvidere at erstatte det Manglende, er Noget, der er saa selvfølgerigt, at jeg har meent, at det ikke behøvede at omtales. Det er selvfølgerigt, at naar Rhederne have lidt større Tab, end hans Hyre og Giendele kunne dække, maae de kunne fordrø det dækket. Jeg skal af disse Grunde tillade mig at anbefale Forslaget under Nr. 11 til Vedtagelse. Der er stillet under Nr. 12 af et æret Medlem ligeoverfor (S. S. Christensen) et Forslag, der gaaer i lignende Røtning; men jeg vil foretrække mit, navnlig fordi hans Forslag udtrykker sig saaledes, at Bedkommende forbrødrer sin tilgodehavende Hyre og saa stor en Deel af sine ombord efterladte Giendele til Rhederiet, at dette derved holdes skadesløst; men naar det saaledes kun er en Skadeserstatning for Rhederiet, er det ikke saa correct at sige, at det forbrødres til Rhederiet, og dernæst er det ikke klart, hvorledes Rhederiet skal faae constateret, hvor stor en Deel af hans Giendele der er nødvendig til Skadesløsholdelsen, ibet det ærede Medlems Forslag ikke har angivet